

udbetales til Rentenydere, der er anbragt paa Alderdomhjem, eller som er indlagt paa Særforsorgsanstalt eller for offentlig Regning er indlagt paa Sygehus el. lign., saaledes som Forholdet var ordnet ved Brændselshjælpsløven af 26. November 1937. I de Tilfælde, hvor en Del af Renten i Medfør af Folkeforsikringslovens § 53 udbetales til Fyldestgørelse af Rentenydernes Forsørgerpligter, bør Tillægget dog udbetales fuldtud til de paarørende, der ellers faar en Del af Renten udbetalt.

Da der, bortset fra Rentenydere paa Hjem m. v., findes ca. 145 000 enlige Rentenydere (herunder gifte Rentenydere, hvor Ægtefællen ikke er renteberettiget) og ca. 31 000 Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er renteberettiget, vil Udgifterne ved et saadant Tillæg andrage ca. 4,86 Mill. Kr.

De samlede Udgifter ved Udvalgets Forslag vil herefter blive:

1. Skønsmæssigt anslaaede Udgifter ved Forhøjelsen af Grænsen for Ydelsen af personlige Tillæg	1,50 Mill. Kr.
2. Udgifterne ved det midlertidige Tillæg	4,86 — —
Ialt	<u>6,36 Mill. Kr.</u>

Ministeriet kan ganske tiltræde Udvalgets Betragtninger, og man fremsætter herefter nærværende Lovforslag.

Ministeriet kan ligeledes tiltræde de af Udvalget foretagne Beregninger over Udgifterne ved Lovforslagets Gennemførelse.

I Henhold til Folkeforsikringslovens § 65 vil Udgifterne fordele sig saaledes:

Staten	4,02	Mill. Kr.
Opholdskommunerne	0,43	— —
Refusionsforbundet	1,21	— —
Den fælleskommunale Udligningsfond	0,70	— —
Ialt	<u>6,36</u>	<u>Mill. Kr.</u>

Det bemærkes herved, at man ikke har regnet med nogen reel Udgift for Invalidereforsikringsfonden, idet dennes Under-skud ifølge Folkeforsikringslovens § 65, Stk. 1, dækkes af Statskassen.

Løvrigt bemærkes, at Kredsen af de Personer, der er berettiget til Tillægget efter Lovforslagets § 2, er afgrænset paa samme Maade som Kredsen af de Personer, der var berettiget til Brændselshjælp efter Loven af 26. November 1937 om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalidere- og Invalidere samt arbejdsløshedsforsikrede. Ministeriet er ikke blind for, at der herved kan fremkomme visse Ubilligheder, som f. Eks. det Tilfælde, at en Person udskrives fra Særforsorgsanstalt eller fra Sygehus kort efter Renteudbetalingen for December eller det Tilfælde, at Invalidereforsikringsrettens Afgørelse af, at paagældende er berettiget til Rente, først falder efter Udbetalingsterminen. I saadanne Tilfælde vil de paagældende Rentenydere ikke være berettiget til Tillægget, men man gaar ud fra, at Kommunalbestyrelserne da vil kunne afhjælpe eventuelle Ubilligheder ved Ydelsen af personligt Tillæg; for den første Gruppes Vedkommende henleder man herved Opmærksomheden paa, at Rentenyderen muligvis kan have opsparet et Beløb af sin Rente under et Hospitalsophold, hvor han ikke har haft de almindelige Udgifter til sin Livsførelse og derfor ikke har mærket Prisstigningen.